

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra At Biskop Martensens Taushed er 1) christeligt uforsvarlig; 2) latterlig; 3) dum-klog; 4) i mere end een Henseende foragtelig

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 , s. 501.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bmt-txt-shoot-idaa23679b-0410-4c77-b0e2-3ea2be93948d.pdf> (tilgået 23. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Thi Biskop Martensen og jeg vi ere, som man siger, hinanden ikke ganske ubekjendte. Det er mange Aar, at der literairt har været et Mellemværende. Men saalænge den gamle Biskop levede, der nu engang var en saadan Ven af Stilhed, vaagede jeg (ogsaa af Pietet for en afdød Fader) fra min Side over, at det kunde gaae stille af. Det gik ganske stille af med det om Systemet, hvor Biskop Martensen ikke trak det længste Straa. Jeg vilde ikke angribe ham med hans Navn – og Biskop Martensen iagttog Taushed. Selv da den, der vel maatte betragtes som den for Biskop Martensen Farligste til at sige det, selv da Prof. Nielsen paa Prent lod ham forstaae, at min Pseudonym havde gjort det af med ham, hvad saa den næst Prof. Nielsen vel ham farligste til at sige det, Dr. Stilling, atter paa Prent lod ham forstaae, og hvad saa senere er blevet ham sagt paa Prent ganske lige ud. Martensen iagttog Taushed.